

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Practica Theologiae Mysticae

Gelen, Victor

Coloniae Agrippinae, 1652

Articulus Secundus. Modus operandi supernaturaliter profluit ex donis intellectus, & sapientiae; secundum quod sunt effectus habitus charitatis singularis amicitiae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9766

ritatis perfectè intentà, ad puras operationes facilitandas, donis supernaturalibus, ornatur.

Modus operandi supernaturaliter, profluit ex donis intellectus, & sapientiæ; secundum quod sunt effectus habitus charitatis singularis amicitia.

ARTICVLVS SECVNDVS.

EX dictis cum constet, præter gratiam sanctificantem, necessariam esse aliam a gratiam ad modum operandi supernaturaliter; iam videndum est, ex quibus gratiæ donis, tam supereminens operandi modus, profluat. licet enim [gratia *b* iustificans ita transiret naturam diuinam; eamque nobis præsentem, & inhabitantem faceret, vt etiam si ipsa non esset immensa, & vbi-que; tamen eam nobis intimè præsentem constitueret; cum vnio Dei que fit per gratiam, non sit solum vnio per amorem, & affectum, (vt quidam imaginantur) sed sit vnio per naturæ communicationem, & inhabitationem Spiritus S.] oportet tamen ipse homini perfectiones altiores, secundum quas sit dispositus, vt diuinitus moueatur. Perfectiones porrò istæ, nominantur Dona, non solum quia infunduntur à Deo; sed quia secundum ea, homo disponitur, vt efficiatur promptè mobilis, ab inspiratione diuina; vt perficiatur ad altiores actus, quam sint actus virtutum. vnde & amor ardentissimus, & Scraphicus, ardentissimè fertur in Deum:

quamuis [ex parte animæ concurrat multitudo *c* habituum, & influentiarum:] quæ omnia tanquam virtus diuina replent, & restitunt, & connectunt ad congregantis Patris Deitatem, & Deificam simplicitatem.] [in vna enim eademque potentia possunt esse plures habitus, non tamen ex pluribus habitibus vnus constituitur: cum habitus sit vna simplex qualitas: licet enim ad multa se extendat; id tamen non fit nisi in ordine ad vnum, à quo habet vnitatem.] & certè si [ipsi Angeli habent habitus intellectus *f* & voluntatis, quibus benè disponuntur ad attingendum ipsum Deum:] quanto magis homo indiget [donis, *g* quæ sunt habitus hominem perficientes ad hoc, ut instinctum, & motionem Spiritus Sancti promptè sequatur.] eis-que cum qualitatibus bene-afficientibus, vtatur cum voluerit. [quanquam ergò omnes virtutes *b* Theologicæ, (quia per eas homo Spiritui Sancto mouenti vnitur) omnibus donis præferendæ sint; alijs tamen quibuscunque virtutibus dona, (quia vires animæ in comparatione ad Spiritum Sanctum mouentem perficiunt) sunt potiora,] & ad vnionis diuinæ supremos modos, requisita.

Et [quia homo *i* suo naturali lumine, ad quædam intelligenda penetrare non potest; ad ea cognoscenda, opus illi fuit aliquo supernaturali lumine. quod donum homini datum, donum

Na 2 intel-

^a Hic, i. ^b Vt Less l. 2. de sum. Bon. c. 1. ex Suar. l. 12. de Trin. c. 5. Item Thom. à Iesu l. 4. de orat. Diu. c. 4. ^c S. Thom. 22. q. 8. a. 4. c. ^d Gerf. in Cant. conf. 3. ^e 1. 2. q. 54. a. 1. c. ^f 1. 2. q. 50. a. 6. c. ^g 1. 2. q. 49. a. 3. c. ^h 1. 2. q. 68. a. 8. c. ⁱ 2. 2. q. 3. a. 1. c.

intellectus appellatur.] [lumen porrò doni intellectus, indicat a quendam excellentiam cognitionis penetrantis, vsque ad vltimas rerum intelligendarum essentias, & veritates, quæ non ita completè sit ex virtute luminis naturalis intellectus.] verùm quia donum intellectus, iudicium perficit tantum per simplicem perceptionem veritatis, cum sit habitus principiorum, oportet per donum sapientiæ, superaddere cognitionem experimentalem, practicam, seu saporosam. [nec enim dixerim, b. reprehendendum si quis sapientiam saporem boni definierit.] vndè etiam [sicut gustus e aptus est ad discretionem saporis ciborum: sic sapiens ad dignoscendos saporum rerum, atque causarum aptus est.] per hoc autem donum, non intelligimus donum sapientiæ gratiæ gratis datæ, de quo Apostolus loquitur, alij datur sermo d sapientiæ, &c. sed donum sapientiæ cuius principale obiectum est Deus, non sub ratione veri absolutè, sed sub ratione veri in relatione ad rationem e boni, vt est excitatiuum voluntatis ad eius saporosam dilectionem.

Et hæc f [sapientia quæ est donum, non est causa charitatis, sed magis effectus.] scil. ex tot præcedentium mysticorum statuum exercitio, & varia, ordinataque interioritatis perfectione, tandem profluens, & ad supremos huius viæ operandi modos per dona in-

tellectus, & potissimum sapientiæ habitans: ita vt etiam actuali operatione cessante, remaneat tamen mysticus habilior, vt iterum actuetur, & talis habitus dici potest habitus mysticæ sapientiæ. sicut [mens g Prophetæ postquam fuerit semel vel pluries diuinitus inspirata, etiam actuali operatione cessante, remanet habilior vt iterum inspiretur, & hæc habitus dici potest habitus prophetiæ.] & sic sapientia per rationes superiores, & quandam connaturalitatem ad res diuinas fertur, quam quidem connaturalitatem efficit charitas, ex qua manat sapor ille, a quo sapientia, seu sapida scientia nominata est. Sanctos autem viatores, seu Ecclesiæ militantis, altioribus donis quam sapientiæ, à Deo dignari, dictum est infra. h modo verò consequenter tractandum erit de statibus, in quibus prædictæ operationes, in exercitio actus, formari solent;

Quis, & quot sint status modi operandi supernaturaliter.

ARTICVLVS TERTIVS.

Id solum [i videtur ad statum hominis pertinere, quod respicit obligationem personæ hominis, pro vt scilicet, aliquis est sui iuris, vel alieni. & hoc non ex aliquo leui, vel de facili mutabili; sed ex aliquo permanente. & hoc est quod pertinet ad rationem libertatis, vel seruitutis:

a S. Bonau. opusc. de 7 don. Spir. S. b S. Bern. ser. 85. in Cant. c Isidor. l. 10. Etymol. verbo sapiens. d 1. Cor. 12. e S. Bonau. de 7 don. Spir. S. & 3. Itin. arer. d. 2. f S. Thom. 2. 2. q. 45 a. 6. ad 2. g S. Thom. de Proph. q. 12. a. 1. c. h Infra Dec. 9. i S. Thom. 2. 2. q. 183. a. 1. c.